

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: P. M.
bytem X
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 17. 5. 2024 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti svému rozhodnutí ze dne 24. 2. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdila.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) žalobci zamítla žádost o zvýšení starobního důchodu, která spočívala v tom, že žalobce podal žádost ze dne 23. 1. 2025, aby se doby uvedené v § 16 odst. 4 větách první až třetí ZDP považovaly podle § 16 odst. 7 ZDP za vyloučené doby, a to v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008, a to sice v tom rozsahu, v jakém došlo ke krytí dob výdělečné činnosti a vyloučených dob.

II. Napadené rozhodnutí

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná stručně shrnula nejprve obsah podaných námitek proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce namítal, že žalovaná nevyhověla jeho žádosti ohledně období ode dne 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008, kdy žalobce měl souběžné pracovní poměry, a požadoval přednostní započtení vyloučené doby získané v jednom z nich ve smyslu § 16 odst. 7 ZDP ve spojení s ustanovením § 3a vyhlášky č. 284/1995 Sb., o provedení zákona o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „citovaná vyhláška“ nebo vyhl. č. 284/1995 Sb.). Žalovaná dále znovu přezkoumala podmínky nároku na starobní důchod a s jeho výpočtem k požadovanému datu přiznání ke dni 1. 1. 2022.
4. Žalovaná odkázala na rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobci ze dne 20. 1. 2025. Shrнула, že žalobce k dosažení důchodového věku (k datu 2. 7. 2017) získal celkem 43 roků a 181 dnů doby pojištění a pro stanovení výše procentní výměry starobního důchodu získal 42 roků a 108 dnů doby pojištění. Dále žalobce získal v období od 2. 7. 2017 do 31. 12. 2021 dalších 1626 dnů doby pojištění. Žalobce splnil dávkovou podmínku i věkovou podmínku pro vznik nároku na starobní důchod dnem 2. 7. 2017, neboť získal 42 roků doby pojištění, tedy více než potřebných 33 roků doby pojištění.
5. Stran vznesených námitek žalovaná odkázala na ustanovení § 16 odst. 7 první věta ZDP a dále na ustanovení § 3a vyhl. č. 284/1995 Sb., kde se stanoví postup při zjišťování ročního vyměřovacího základu pojištěnce ve vztahu k vyloučeným dobám, a to při souběhu více výdělečných činností v rámci kalendářního roku.
6. Žalobce v roce 2008 skutečně vykonával v souběhu dvě výdělečné činnosti. V období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 v počtu 366 dnů vykonával výdělečnou činnost v Centru kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno a získal vyměřovací základ ve výši 962 830 Kč a vyloučenou dobu v počtu 24 dnů, kdy byl dočasně práce neschopný pro nemoc v období od 8. 12. 2008 do 31. 12. 2008. Zároveň v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 v počtu 366 dnů vykonával výdělečnou činnost ve firmě Abbott Laboratories s. r. o. a získal vyměřovací základ ve výši 51.600 Kč.
7. V obou souběžných výdělečných činnostech žalobce vykonával výdělečnou činnost vždy po celý kalendářní rok, tedy vždy po dobu 366 dnů. Mimo tuto skutečnost v jedné výdělečné činnosti žalobce získal též vyloučenou dobu v počtu 24 dnů v části prosince roku 2008. Žalovaná vyjádřila názor, že v tomto případě nelze postupovat podle ustanovení § 16 odst. 7 zákona o důchodovém pojištění a v roce 2008 účastníku řízení započítat vyloučenou dobu v počtu oněch 24 dnů a stanovit podle ustanovení § 3a odst. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů poměrnou část z vyměřovacího základu, získaného ve firmě Abbott Laboratories s. r. o. Důvodem je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 6 Ads 42/2016, který

neumožňuje *dát přednost* vyloučeným dobám, když obě souběžné výdělečné činnosti trvají *po celý kalendářní rok*.

8. Žalovaná konečně uznala, že v prvostupňovém rozhodnutí uvedla nesprávně datum 1. 1. 2009, ačkoliv správným datem mělo být datum 1. 1. 2008. Tuto nesprávnost žalovaná v rámci tohoto námitkového řízení napravuje. Ze všech uvedených důvodů byly námitky žalobce zamítnuty jako nedůvodné a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

III. Žaloba

9. Žalobce proti napadenému rozhodnutí vznesl následující námitky. Nejprve shrnul genezi rozhodování žalované o svém nároku na starobní důchod.
10. K věci samé uvedl, že žalovaná zamítla jeho žádost o upřednostnění vyloučených dob, ačkoliv v ust. § 16 odst. 7 ZDP nijak nevylučuje situaci, kdy vyloučená doba vznikla v souběhu s vícero dobami účasti na pojištění, pokud obě souběžné činnosti trvají po celý rok. Nelze tedy přitakat tvrzení žalované, které se zcela nedůvodně opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 9. 6. 2016, č.j. 6 Ads 42/2016-38, ze kterého nesprávně dovozuje, že nelze dát přednost vyloučeným dobám, pokud obě výdělečné činnosti trvají po celý kalendářní rok.
11. Tento závěr nelze opřít ani o ust. § 16 ZDP, ani o citovaný rozsudek NSS. Tato okolnost není pro aplikaci § 16 v odst. 7 ZDP relevantní, neboť zápočtem vyloučených dob do osobního vyměřovacího základu by reálně došlo k navýšení důchodu, které zákon umožňuje. Žalovaná neuvádí žádné právní důvody pro své mylné tvrzení, že tento postup není možný.
12. Pokud jde o citovaný rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 6 Ads 42/2016, ten řešil zcela odlišnou situaci, totiž zda je možno dát přednost vyloučené době, jestliže tato trvala po celý kalendářní rok, anebo jen tehdy, pokud tato trvala po část roku. Je evidentní, že tento rozsudek se na situaci žalobce nevztahuje, neboť se týká právní úpravy účinné před nabytím účinnosti ZDP. Pokud se lze v rámci tam uvedeného právního posouzení vztahovat i na ZDP, pak jen v tom smyslu, že lze aplikovat § 16 odst. 7 ZDP, neboť v mém případě vyloučená doba po celý kalendářní rok netrvala, což ovšem není předmětem sporu. Žalovaná je povinna aplikovat zákonná ustanovení tak, jak je procesní i hmotné právo předvídá.
13. Pokud by žalovaná uvedla jakýkoli relevantní právní názor, kterým by své rozhodnutí podepřela, bylo by možné tento s případnou judikaturou vyšších soudů konfrontovat. Žalovaná necitovala ani právní předpisy, ani rozhodnutí soudů, nýbrž zcela svévolně dovodila, že citovaný rozsudek NSS neumožňuje dát přednost vyloučeným dobám.
14. Rozhodující kritéria pro posouzení, zda lze ust. § 16 odst. 7 ZDP aplikovat, lze najít v ust. § 3a vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V § 3a odst. 2 upravuje vyhláška situaci, kdy v kalendářním roce existuje úsek výdělečné činnosti, který se s dobou vyloučenou kryje. Tento předpis je žalovaná povinna aplikovat a nesmí od něj odhlédnout. Zákon zcela

zjevně umožňuje přednostní zápočet vyloučené doby za okolností, které jsou předmětem řízení v této věci.

15. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti proto žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Řízení před krajským soudem

16. Žalovaná soud nejprve informovala přípisem ze dne 4. 8. 2025, že vyhověla rozhodnutím ze dne 31. 7. 2025, č.j. X (dále jen „nové rozhodnutí“) podané žádosti a je tak na místě postupovat ve smyslu submise, tj. uspokojení navrhovatele (§ 62 s. ř. s.). Zároveň soudu toto své nové rozhodnutí o žádosti zaslala.
17. V novém rozhodnutí žalovaná zrušila ve smyslu § 86 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o přiznání starobního důchodu ze dne 20. 1. 2025 a zároveň ode dne 1. 1. 2022 přiznala starobní důchod ve výši 42 342 Kč a rozhodla o příslušných navýšeních. V odůvodnění uvedla, že vyhovuje žádosti žalobce, aby období od 8. 12. 2008 do 31. 12. 2008, kdy se kryla doba pojištění s vyloučenou dobou, bylo pro účely stanovení výpočtového základu vyloučeno namísto zhodnocení v něm dosaženého příjmu. K tomu připojila i nově zpracovaný osobní list důchodového pojištění, v němž je uvedeno, že v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 dosáhl vyměřovacích základů 962 830 Kč a 47 300 Kč s tím, že měl 24 dnů vyloučené doby.
18. Následně soud stanovil žalobci lhůtu v délce 14 dnů, aby se vyjádřil, zda je s novým rozhodnutím uspokojen. Na žádost žalobce lhůtu přiměřeně prodloužil. Žalobce na to sdělil přípisem ze dne 7. 9. 2025, že se *necítí být uspokojen*, jelikož nové rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné. Není jasné, jakým způsobem žalovaná zkrátila souběžný vyměřovací základ s vyloučenou dobou v roce 2008. Proto sdělil, že na podané žalobě trvá. Dodal, že primárně nesleduje svůj finanční prospěch, ale právní hodnocení soudu k problematické praxi žalované ohledně práce s vyloučenými dobami.
19. Následně na výzvu soudu žalovaná podala ve věci samé nové vyjádření ze dne 13. 10. 2025, v němž uvedla, že vzhledem k nesouhlasu žalobce s uspokojením ve věci nelze k novému rozhodnutí ze dne 31. 7. 2025 přihlížet. K věci samé uvedla, že dle osobního listu důchodového pojištění připojeného k rozhodnutí o přiznání důchodu ze dne 20. 1. 2025 byl v roce 2008 započten vyměřovací základ 962 830 Kč, vyměřovací základ 51 600 Kč a žádná vyloučená doba.
20. Podle evidenčních listů důchodového pojištění založených do spisu byl žalobce v roce 2008 zaměstnán u příspěvkové organizace Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie se sídlem v Brně (vykázaný vyměřovací základ 962 830 Kč – s vykázaným počtem vyloučených dob 24 dny) a dále v téže roce u obchodní společnosti Abbott Laboratories, s.r.o. (vykázaný vyměřovací základ 51 600 Kč s vykázaným počtem vyloučených dob 0 dnů). Tato společnost rovněž dne 15. 1. 2025 potvrdila, že žalobci byl v období pracovní neschopnosti od 8. prosince 2008 do 31. prosince 2008 (24 dny) zúčtován příjem 4 300 Kč.
21. Postoj žalované k argumentaci uplatněné žalobcem, potažmo důvodnosti žaloby je patrný z nového rozhodnutí ze dne 31. 7. 2025, kterým podané žádosti vyhověla, resp.

hodlala vyhovět. Dikci § 16 odst. 7 ZDP by tak odpovídalo za rok 2008 zhodnocení vyměřovacího základu 962 830 Kč a 47 300 Kč (51 600 Kč – 4 300 Kč) a vyloučené doby 24 dnů. Došlo totiž evidentně ke střetu (vyloučené doby) v rozsahu 24 dnů z pracovněprávního vztahu u příspěvkové organizace Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie se sídlem v Brně s vyměřovacím základem získaným v rámci druhého pracovněprávního vztahu u obchodní společnosti Abbott Laboratories, s.r.o., jenž posledně jmenovaný zaměstnavatel za období od 8. 12. 2008 do 31. 12. 2008 vyčíslil na 4 300 Kč.

22. Na toto vyjádření žalobce reagoval obecnou replikou ze dne 9. 11. 2025, v níž uvedl, že poslední vyjádření žalované sice dává smysl, ale nelze jím dohánět nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Samotné uvedení vyměřovacího základu v osobním listu důchodového pojištění za rok 2008 ve výši 47 300 Kč je nepřezkoumatelné bez toho, aniž by bylo z odůvodnění zřejmé, jak došlo k jeho zkrácení v souběhu s vyloučenou dobou.

V. Posouzení věci krajským soudem

23. Krajský soud zjistil, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou a je přípustná za podmínek ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)
24. Podle ustanovení § 62 odst. 1 a 5 s.ř.s. platí, že *„[d]okud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob, ledaže s tím tyto osoby vyslovily souhlas. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil. Rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odstavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení.“*
25. Jelikož žalobce v průběhu řízení na výzvu soudu sdělil, že není postupem žalované (vydáním nového rozhodnutí o své žádosti) uspokojen, a soudní řízení tak nebylo zastaveno, musel krajský soud bez ohledu na žalobcem uváděné důvody přikročit k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí (viz k tomu usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 7. 2010, č. j. 3 Ads 148/2008-70). Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí z hlediska měřítek jeho přezkoumatelnosti a zákonnosti. Dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
26. Předně krajský soud uvádí, že skutkový stav je mezi účastníky nesporný. Jak vyplývá z dávkového spisu žalobce, v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 byl žalobce zaměstnán u zaměstnavatele Abbott Laboratories s.r.o. a získal vyměřovací základ 51 600 Kč. V době od 8. 12. 2008 do 31. 12. 2008 byl žalobce v pracovní neschopnosti, a za tuto dobu v délce 24 dnů mu byl zúčtován příjem 4 300 Kč. Ke stejnému období se váže také evidenční list zaměstnavatel Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno s vyměřovacím základem 962 830 Kč, přičemž je uvedena vyloučená doba v délce 24 dnů. V žádosti o vyloučení dob ze dne 23. 1. 2025 žalobce uvedl, že požaduje, aby byly za vyloučené považovány doby v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 tam, kde ke krytí vyloučených dob dochází. Z osobního listu důchodového pojištění ze dne 22. 1. 2025 připojeného k prvostupňovému rozhodnutí je patrné, že žalobci byl v období od

1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 započten vyměřovací základ ve výši 962 830 Kč. Tento postup byl napadeným rozhodnutím potvrzen.
27. Právní úprava vyloučených dob je obsažena v ustanovení § 16 odst. 4 ZDP, přičemž podle tohoto ustanovení se rozlišují doby před 1. 1. 1996 (získané podle dřívějších právních předpisů – zákona č. 100/1988 Sb.) a doby po 31. 12. 1995. Pro předmětnou věc se uplatní vymezení vyloučené doby pro období *po 31. 12. 1995*, neboť se jedná o dobu pojištění získanou žalobcem v roce 2008. Vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, doby dočasné pracovní neschopnosti, kterou si pojištěnec nezpůsobil úmyslně, pokud dočasná pracovní neschopnost vznikla nejpozději v poslední den ochranné lhůty podle zvláštního právního předpisu.
28. Podle § 16 odst. 7 ZDP platí, že *„doby uvedené v odstavci 4 větě třetí písm. a) až k) se považují za vyloučené doby, i když se kryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), s dobou účasti na pojištění podle § 6, s dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, nebo s dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, pokud o to pojištěnec nebo jiný oprávněný požádá; příjmy dosažené v takto určených vyloučených dobách se do vyměřovacího základu nezahrnují. Dosaženým příjmem se rozumí příjem zúčtovaný a u osob samostatně výdělečně činných se jejich příjmem dosaženým v období, které se kryje s vyloučenými dobami, rozumí poměrná část vyměřovacího základu pro pojistné za kalendářní rok, v němž je vyloučená doba podle věty první; u osob účastných pojištění podle § 6 se jejich příjmem dosaženým v období, které se kryje s vyloučenými dobami, rozumí vyměřovací základ pro pojistné za kalendářní měsíc nebo poměrnou část tohoto měsíce, v němž je vyloučená doba podle věty první. Postup podle věty první se týká pouze celého časového úseku, po který se doby uvedené ve větě první vzájemně kryjí.“* Uvedené pravidlo bylo do ZDP zavedeno novelou zákonem č. 306/2008 Sb. s účinností od 1. 1. 2010 původně do odstavce 8 citovaného ustanovení. Došlo tím ke změně dosavadního přístupu zákonodárce, který původně preferoval při souběhu dob pro účely výpočtu výše důchodové dávky (osobního vyměřovacího základu) zápočet výdělku před vyloučenou dobou.
29. Krajský soud se dále věnoval interpretaci závěrů rozsudku NSS ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 Ads 42/2016-38, na který se žalovaná odvolala v napadeném rozhodnutí. Tento rozsudek se týkal pojištěnky, která získala ve stejném období získala dobu péče o dítě do čtyř let věku a doba zaměstnání v letech 1990 až 1994. Jednalo se tedy o doby před 1. 1. 1996, nikoliv o dobu po 31. 12. 1995 jako v předmětné věci. Nejvyšší správní soud tu jasně odlišil právní úpravu platnou a účinnou v jednotlivých obdobích, přičemž uvedl, že od 1. 1. 2010 došlo ke změně této zásady, a sice zákonem č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., a některé další zákony, jenž zakotvil do § 16 nový odstavec 8 ZDP. *„Jeho smyslem je eliminovat možné negativní důsledky dosavadní jednoznačné právní úpravy, která v případě souběhu vyloučené doby s dobou s vyměřovacím základem kategoricky upřednostňovala právě dobu s vyměřovacím základem (bez ohledu na jeho výši)“* VOŘÍŠEK, V. in PŘIB, J., VOŘÍŠEK, V. *Důchodové předpisy s komentářem*. 7. akt. vyd. Olomouc: ANAG, 2012, s. 136. Důvodová zpráva k zákonu č. 306/2008 Sb. uvádí, že:

„při souběhu tzv. vyloučené doby (tj. doby, kdy pojištěnec nemá, resp. nemusí mít příjem z výdělečné činnosti z objektivních příčin, zpravidla proto, že trvá některá z náhradních dob pojištění) s příjmy, které se započítávají do vyměřovacího základu jako prvku ovlivňujícího výpočet procentní výměry, stanoví zákon o důchodovém pojištění jednoznačně, že přednost má zápočet příjmů. Tuto právní úpravu lze charakterizovat jako zjednodušující z hlediska administrativy a nepřihlízející k případným negativním efektům pro některé jednotlivce. Tato charakteristika vynikne zejména při srovnání ženy, která „vyčerpá“ celou náhradní dobu pojištění péče o dítě do čtyř let věku, se ženou, která ještě v průběhu této čtyřleté doby nastoupí do zaměstnání na kratší pracovní úvazek (právě v zájmu péče o dítě); druhé z těchto žen se započtou takové nižší příjmy a nedojde k vyloučení doby, v níž dosahovala těchto nižších příjmů, zatímco první žena bude mít rozhodné období „zkrácené“ o vyloučenou dobu, čímž nedojde k „rozmělnění“ osobního vyměřovacího základu. Tento negativní efekt je výraznější, čím kratší je konkrétní rozhodné období (např. čím dříve se takové ženy stanou invalidními). Navrhovaná úprava tento problém řeší.“

30. Podle ustanovení § 3a prováděcí vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí platí, že vyskytne-li se v kalendářním roce časový úsek, v němž se kryjí vyloučené doby s dobou výdělečné činnosti, za kterou je dosažen příjem, který se zahrnuje do vyměřovacího základu, a pro účely postupu podle § 16 odst. 7 zákona nelze zjistit výši tohoto příjmu za období, po které trvala zároveň vyloučená doba, považuje se za vyměřovací základ v tomto časovém úseku poměrná část z vyměřovacího základu dosaženého v kalendářním roce v období trvání této výdělečné činnosti. Tato poměrná část se stanoví tak, že se vyměřovací základ za období trvání této výdělečné činnosti v kalendářním roce vydělí počtem dní trvání této výdělečné činnosti v kalendářním roce a vynásobí se počtem dní trvání vyloučené doby; takto stanovená poměrná část se zaokrouhluje na celé koruny směrem dolů.
31. K věci samé krajský soud uvádí následující. Žalobce podal žádost o upřednostnění vyloučené doby tak, jak mu to platná a účinná právní úprava v § 16 odst. 7 ZDP umožňovala. Dle obsahu žádosti v porovnání s obsahem správního spisu šlo žalobci jednoznačně o to, aby vyloučená doba 24 dnů, která byla potvrzena zaměstnavatelem Abbott Laboratories s.r.o. dne 15. 1. 2025 (tzn. dodatečně pro účely žádosti žalobce) a zaměstnavatelem Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno přímo v evidenčním listu. V tomto rozsahu se žalobce domáhal upřednostnění vyloučené doby v rozsahu jejího trvání v souladu s § 16 odst. 7 ZDP.
32. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí, jímž tento postup shledala jako nepřipustný, opřela o výklad rozhodovacích důvodů citovaného rozsudku NSS. V první řadě krajský soud podotýká, že *stricto sensu* se rozhodovací důvody tohoto rozsudku týkaly jiného typu doby v jiném období za jiné právní úpravy. Šlo o dobu péče o dítě získanou v době před 1. 1. 1996, na kterou se uplatňují jiná pravidla, jak krajský soud výše vyložil. Jestliže v citovaném rozsudku NSS dospěl k závěru, že upřednostnění dob péče o dítě jako vyloučených dob oproti dobám zaměstnání nebylo v souladu se zákonem možné, týkal se tento závěr aplikace ZDP před novelou zákonem č. 306/2008 Sb., která přinesla současnou – žalobcem využitou – možnost žádat o upřednostnění vyloučené doby před dosaženým výdělkem. Stejně tak žalovanou zmíněný argument o délce trvání této doby v délce jednoho roku byl relevantní pouze podle znění § 3a odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky

ve znění s účinností do 31. 12. 2023, avšak nikoliv dle rozhodné právní úpravy účinné k datu vydání napadeného rozhodnutí.

33. Krajský soud má tedy za to, že v případě žalobce měla být k žádosti po přezkoumání podmínek aplikace § 16 odst. 7 ZDP ve spojení s § 3a vyhlášky upřednostněna vyloučená doba 24 dnů oproti současné době pojištění, přičemž závěry NSS v citovaném rozsudku takovému postupu nijak nebránily. Krajský soud poznamenává, že podle potvrzení zaměstnavatele Abbott Laboratories s.r.o. dne 15. 1. 2025 byla vyloučená doba i příjem za tuto dobu osvědčen (4 300 Kč). Příjem dosažený v této době by tedy neměl být započten při výpočtu osobního vyměřovacího základu žalobce, jak žalovaná správně uvedla ve svém vyjádření v tomto řízení ze dne 13. 10. 2025 a také v osobním listu důchodového pojištění, který byl připojen k novému rozhodnutí o žádosti žalobce, které však nenabýlo právní moci, a proto nemá do právní sféry žalobce žádné účinky.
34. Z uvedených důvodů napadené rozhodnutí nemohlo obstát a krajský soud shledal jeho nezákonnost (§ 78 s. ř. s.).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Krajský soud dospěl k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a proto je zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Po zrušení napadeného rozhodnutí bude žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí v námitkovém řízení, jímž rozhodne o žádosti žalobce o upřednostnění vyloučené doby v souladu s právním názorem krajského soudu uvedeným v tomto rozsudku a znovu provede výpočet starobního důchodu žalobce (§ 78 odst. 5 s. ř. s.)
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci měl plný úspěch, ale krajský soud nezjistil, že by mu v soudním řízení vznikly nějaké náklady. Kromě toho ani žalobce jejich náhradu nepožadoval. Proto krajský soud rozhodl o nepřiznání náhrady nákladů žalobce ve výroku II.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. února 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce